

Закляття проти тупості

Володимир Ліпкан

Розумних меншість —

В цьому є природна хиба!

Бракує сил, жорстокості *до зла*.

Можливо, **розум** має бути іншим штибом

І здатним зруйнувати *тупість* всю до тла...

Не панькатись і *не* сюсюкатись з тупими,

Жорстокими ми мусим **бути** із злими.

Ми маєм право у своєму світі жити,

Не під ярмом бидлоти в війнах тупотіти.

Не думати нічого, їм **не вибачати,**

Для бидломаси тупість — то природно мати.

Нехай самі *живуть*, собою *правлять*,

Події їхнього жевріння не цікавлять.

Але: не лізте до розумних!

Не суйте ніс свій в наші справи.

Лишайтеся в світі вашим, навілумних,

Вам краще разом — поза межами держави.

Не вказуйте розумним, **як нам жити,**

Бо владу ви нахабно вміли захопити.

Ви часто-густо світ агресією покривали,

Бо іншого шляху в житті не знали.

Про цінності *не треба* нам розповідати,

Не Вам облудникам лихим, моралі нам читати.

Не Вам убогим, ницим покидькам війни

Вершити долі — чорні зла володарі.

Не треба нас життю **учити**

Спочатку світ собі збудуйте, й там живіть ви.

Не слід байки утішно нам розповідати,

Про те, хто винен щось й кому повинен скільки віддавати.

Не слід історії уроки нам читати,

Без Вас ми знаємо, де щастя кожному з нас брати.
А ви крокуйте хутко в інший дурисвіт,
І бажано, щоб ви не склали заповіт:

Щоб зло своє нащадкам ви **не передали**,
І долю скривджену нікому **не подарували**.
Щоб тупість і убогість з вами в інший світ пішла
Із іменем пророчим: зникла з джерела.

Щоб заздрості і лінощі з собою забрали,
І там би поскоріш на себе ви наклали.
Щоб голосу і згадок більше не було
Щоб на могилах бур'яном все зацвіло.
Щоб думки Ваші вас здетонували,
І на шматки безповоротно всіх порвали.
Щоб пам'ять стерлась, Ви забули все,
Про зло, про смерть, і що воно несе,
Про гроші невгамовний хижий океан
І насолод без праці як ілюзії дурман!

Забудьте лихість, рівність існування,
Немає прощення Вам і зізнання,
Тож згиньте в попілі в віки,
Нормальні люди житимуть у злагоді всі залюбки.

Насправді, може й зло не онтогенетичне,
Воно не є спадкове, бо є спорадичне.
Фатальність зла в його природі,
Існує в душах людських лиш у їхній згоді.

Тож дурників настав блаженний час,
Розумних меншість, більшість — вас.
І ось наявний геній Вашого правління:
Повсюди горе, катастрофи і криваві війни.

Тож зникне людство? Я цього не знаю...
Бо відповідь, пояснення розумного не маю.
Нас меншість — в цьому корінна біда,
Бо Розум є, проте рука є не тверда....

06.03.2026